

U OVOM BROJU:**NE UBIJ!***"Borba za dušu"***OMLADINA, SEKS I
BIBLIJA***Bili Grejm***STVORENI ZA BOŽJU
PORODICU***Rick Waren***BRAT***Dietrich Bonhoeffer***RAZMIŠLJANJA O
MOLITVI***Jelena Dir***misaone refleksije****SionT InBox****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milišašević**Vlatko i Jelena Dir***Saradnik:***Nada Andersen***Tekstove priložili:***Draško Đenović*

Dragi naši čitaoci,

Reč "krešendo" jeste reč koja se upotrebljava u muzici da bi se njome upozorilo na jačanje tona ili glasa. Biblija ni na jednom mestu ne govori o tome, da je volja Božja za vernike i crkvu njihovo slabljenje i stišavanje Duha Svetog, ni smanjenje pomazanja i prisustva Svetoga Duha. Božja volja je "krešendo", stalno jačanje u Bogu. "A dalje, braćo moja, jačajte u Gospodu i u sili jačine Njegove. (Ef. 6:10)

Istorija je puna Božjih slugu koji su živeli u neprestanom "krešendu" Božjeg pomazanja. Oni su shvatili da ne postoji ograničenje, određena količina ili mera u Bogu (Jn. 3:34), kada je reč o Njegovom davanju Svetog Duha. Tako su decenijama mogli raditi za Boga sa nesmanjenim žarom i oduševljenjem - neumarajući se i nedosađujući se.

Božje prisustvo treba stalno da jača u našem životu, našem srcu, u našoj crkvi, jer samo tako će svet moći jasno čuti i razumeti "tonove" Jevanđelja. Dragi naši čitaoci, vreme je za Božji "krešendo"! Svet, naša zemlja ima potrebu da ga čuje...

Zato, naštimujte svoje instrumente - živote, očistite se i posvetite (Rim. 12:1-2), da bi Božji "krešendo" mogao da počne - veliko probuđenje crkve. "A put je pravednički kao svetlo videlo, koje sve većma svetli dok ne bude pravi dan." (Priče 4:18)

Vaša, SIONSKA TRUBA.

www.siont.net

NE UBIJ!

"Borba za dušu"

Problem abortusa prati mnogo polemika, nesporazuma i oštih razmena gledišta. Polemika ne vodi nikuda. Treba razumeti da ako na jednom kraju ljudskog života stoji abortus, onda na drugom vreba eutanazija – smrt iz milosti. I jedno i drugo – ubijanje jako mladih i ubijanje jako starih – ima jednako poreklo i usko su međusobno vezani. Eutanazija je funkcija abortusa, ili razumljivije rečeno: Ubijamo neželjenu decu, željena deca će ubijati neželjene roditelje.

Kada počinje život? I savesni lekari će potvrditi da život počinje u trenutku začeća. I mnogi biblijski stihovi potvrđuju ovu istinu.

Koji je mene stvorio u utrobi, nije li stvorio i njega? Nije li nas On isti sazdao u materici? (Jov 31,15 RDK)

Negiranje ove činjenice nije intelektualni već moralni problem.

"I stvori Bog čoveka po obličju svom, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih." (1. Moj. 1,27 RDK)

Onaj ko ubija čoveka u bilo kojoj fazi njegovog života - ubija obličje Božje. Radi ništavila ne bi Bog - Isus Hrist - umirao na krstu. Čovek ima vrednost Božjeg života. Međutim, upravo u tome je njegova beskonačna vrednost, ali istovremeno i njegov beskonačni gubitak ako se tokom svog života ne sretne sa Bogom, Isusom Hristom.

"Ali sada, Gospode, Ti si naš Otac; mi smo kao, a Ti si naš lončar, i svi smo delo ruku Tvojih." (Isa. 64,8 RDK)

Bog nas "mesi" i oblikuje kao lončar glinu od trenutka našeg začeća. Zato je abortus direktan uticaj u Božje stvaranje, uništavanje Njegovog dela! Kako se samo usuđujemo da uništavamo Božje delo, kada se prema stvarima od stakla i porcelana, ljudskom rukom načinjenih, ophodimo sa izuzetnom pažnjom pazeći da ih ne oštetimo? Da li je možda porcelan sa raznim ukrasima vredniji od čoveka? Klanjamo se stvorenju i njegovim delima umesto da poštujemo Boga i Njegovo delo. Da li smo nepropadljivu Božju slavu zamenili sa

propadljivom slavom čoveka? U politici, u međuljudskim odnosima se čovek trudi (ili to samo tako izgleda) da bude pristojan, ne vređa, prijatan je i ne gura nos u tuđe poslove. Kako to da ga iste ove osobine ne sprečavaju da gura nos u stvari našeg Stvoritelja? Ljudska misao je tamna, ruke okrvavljene. Čovek je najhrabrije stvorenje od svih, jer svojevolejno ubija to što je Bog stvorio.

"Jer si Ti stvorio šta je u meni, sastavio si me u utrobi matere moje. Hvalim Te, što sam divno sazdan. Divna su dela Tvoja, i duša moja to zna dobro. Nijedna se kost moja nije sakrila od Tebe, ako i jesam sazdan tajno, otkan u dubini zemaljskoj. Zametak moj videše oči Tvoje, u knjizi je Tvojim sve to zapisano, i dani zabeleženi, kad ih još nije bilo nijednog." (Ps. 139,13-16 RDK)

Bog je znao da će u poslednja vremena mnogi biti ubijeni od strane drugog čoveka još pre svog rođenja. Ne živimo u prepotopskom svetu nego u vremenu neposredno pre no što će svet biti uništen vatrom! Naša zloba je nabujala isto kao i pre potopa. Kao što je bilo u dane Noja isto će biti i u dane Sina čovečjeg.

Bog se interesuje za svaki trenutak ljudskog života. On ga održava. Bog nas je poznavao još pre nego što je počeo da stvara. Nek je svaki udisaj samo i samo hvala Njemu. Nema trenutka kada nas On ne prati svojim pogledom.

"Može li žena zaboraviti porod svoj da se ne smiluje na čedo utrobe svoje? A da bi ga i zaboravila, ja neću zaboraviti tebe. Gle, na dlanovima sam te izrezao; zidovi su tvoji jednako preda mnom." (Isa. 49,15-16 RDK)

Kako da se Bog ne zanima za začeće i naš život u majčinoj materici, kada govori:

"Pre nego te sazdah u utrobi, znah te; i pre nego iziđe iz utrobe, posvetih te; za proroka narodima postavih te." (Jer. 1,5 RDK)

Kako se čovek uopšte usuđuje da ubija nerođeno dete kada sam nije tvorac života? Kako se čovek uopšte usuđuje da ubija one kojima je Bog odredio životne zadatke još pre nego što su izašli iz majčine materice? Kako se samo usuđuje? Da li je za to dovoljan samo majčin pristanak i lekarska titula? Pa, Bog je naredio: Ne ubij!

"Gospod ubija, i oživljuje." (1. Sam. 2,6 RDK)

Čovek ne sme samo tako, bezrazložno, da poseže na život drugog čoveka. Smrt je ušla u čovekov život tek nakon njegovog pada. O životu i smrti ne odlučuje čovek nego samo Bog, to je Njegovo isključivo pravo!

"Čuli ste kako je kazano starima: Ne ubij; jer ko ubije, biće kriv sudu. A ja vam kažem da će svaki koji se gnevi na brata svog nizašta, biti kriv sudu; a ako li ko reče bratu svom: Raka! Biće kriv skupštini; a ko reče: Budalo! Biće kriv paklu ognjenom." (Mat. 5,21-22 RDK)

Ove Isusove reči govore same za sebe. Nema opravdanja, nema povlačenja, nema druge šanse, dok se ne pokajemo. Abortus je obično ubistvo. Prekid trudnoće je izraz kojim samo umirujemo nemirnu savest. U stvarnosti nije reč o prekidu nego o završetku trudnoće. Prekid, dakle, ima i svoj nastavak, ali završetak ne.

"Ovako veli Gospod: Za tri zla i za četiri što učiniše sinovi Amonovi, neću im oprostiti, jer paraše trudne žene u Galadu da rašire među svoju. Nego ću zapaliti oganj u zidovima Ravi, te će joj proždreti dvorove..." (Amos 1,13-14 RDK)

Čovek nema prava da oduzme život detetu ni pre nego što ono izađe iz majčine materice. Prelaz iz materice u spoljni svet (rođenje) je samo promena sredine. Dete nije neka niža vrsta zato što mu za život treba pupčana vrpca majke. Slično tome nije neka niža vrsta onaj kome je za život potreban veštački bubreg.

"...bolje ti je s jednim okom u život ući, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni. Gledajte da ne prezrete jednog od malih ovih; jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice Oca mog nebeskog." (Mat. 18,9-10 RDK)

Mnogi opet govore da mongoloidnu, deformisanu i na neki drugi način u razvoju ometenu decu možemo prekidom trudnoće poštediti patnji! Možemo navesti primere genijalnih ljudi koji su u detinjstvu smatrani za nenormalne. Broj prekida trudnoće zbog oštećenosti ploda je samo jedan mali procenat od ukupnog broja abortusa. Abortusu pristupaju uglavnom zdrave žene i ubijaju se uglavnom zdrava deca. I kada bi bili sto posto sigurni da je nerođeno dete ometeno u razvoju, Bog nam svojom Rečju pokazuje da su naši humanistički argumenti ustvari jako nehumani i lažni.

"A Gospod mu reče: Ko je dao usta čoveku? Ili ko može stvoriti nemog ili gluvog ili okatog ili slepog? Zar ne ja, Gospod?" (2. Moj. 4,11 RDK)

Oni koji zbog svog nazovi saučešća odobravaju ubijanje "neuspelog", prizivaju na sebe osudu:

"Teško onom ko govori ocu: Što rađaš? I ženi: Što se porađaš? Ovako veli Gospod Svetac Izrailjev i Tvorac njegov: Pitajte me šta će biti; za sinove moje i za delo ruku mojih naređujte mi." (Isa. 45,10-11 RDK)

To je osuda za one koji dižu glas protiv rađanja "neuspeh". Kakva li će biti osuda onih koji "neuspele" ubijaju?

Drugi zagovornici abortusa postavljaju pitanje: "A šta ako je žena silovana?" Pre svega budimo iskreni sami prema sebi. Priznajmo da sva "silovanja" u stvarnosti i nisu bila silovanja. Stvarna silovanja sa velikim batinama, sa masnicama i krvavim podlivima, gde se stvarno radi o životu, imaju posledica samo u retkim slučajevima. A kada iz toga proistekne trudnoća? Da li je ubijanje deteta u redu? Šta o tome govori Biblija?

"Neka ne ginu očevi za sinove ni sinovi za očeve; svaki za svoj greh neka gine." (5. Moj. 24,16 RDK)

Plod silovanja nije posrnulost deteta, nego posrnulost oca. Zašto bi zbog zločinačkog oca trebalo da bude ubijeno nevino dete? Kad već opravdavamo ubistvo, zar ne bi bilo pravednije kada bi radije tražili kažnjavanje smrću uzroka – dakle oca, nasilnika – umesto ubistva posledice – dakle nevinog deteta? Na kraju krajeva mnoge žene bi bile spašene od napada siledžija. Da li shvatamo apsurdnost našeg delovanja, ako do detalja razmislimo o svojim argumentima?

Kada bismo ograničili abortuse samo na ekstremne slučajeve – na decu ometenu u razvoju i na silovanja, dakle na slučajeve na koje se zagovornici abortusa najčešće pozivaju, to bi značilo zabranu samo malog broja abortusa. Velika većina abortusa se obavlja na zdravoj i nenasilo začetnoj deci. Argumenti o nepravilno razvijenoj i silovanjem začetnoj deci su samo maske, koje sakrivaju pogled na opravdanje krvožednog nagona za ubijanje bilo kog nerođenog deteta.

Ceo problem dakle nije u planiranju ili neplaniranju nerođenog deteta, već u neodgovornosti oba partnera – više muškarca. Većina abortusa je posledica preljube i nevere, koji su u današnjem svetu normalna pojava. Bilo kakav polni odnos izvan braka je fizički, duševno i duhovno opasan. Upravo duhovna smrt, koja je posledica preljube i nevere, je verovatno najtragičnija.

"Navrati ga mnogim rečima, glatkim usnama odvuče ga. Otiđe za njom odmah kao što vo ide na klanje i kao bezumni u puto da bude karan, Dokle mu strela ne probije jetru, kao što ptica leti u zamku ne znajući da joj je o život." (Priče 7,21-23 RDK)

Onaj koji čini preljubu misli u sebi da je bik koji sve nosi pred sobom, ali je ustvari vo. Tako ga naziva Božja reč. Siguran seks izvan braka ne postoji. Vanbračni seks prouzrokuje ne samo zdravstvenu, nego uglavnom moralnu i psihološku tragediju pojedinca i celog društva sa ogromnom štetom i nepopravljivim posledicama. Ubijeno dete u majčinoj materici je sačuvano za večni život od strane samog Boga. Onima koji usluge ubice traže i onima koji ta ubistva obavljaju će biti neuporedivo gore. U opasnosti su da budu večno izgubljeni! Od Božjeg pogleda se niko ne može sakriti.

"Proklet da je koji bi primio kakav poklon da ubije čoveka prava." (5. Moj. 27,25 RDK)

"Ali oči tvoje i srce tvoje idu samo za tvojim dobitkom i da prolivaš krv pravu..." (Jer. 22,17 RDK)

Abortusi nisu besplatni – za naručeno ubistvo plaća najamnik ubice. Abortusi su vođeni željom za dobitkom i sebičnošću na obe strane. Motiv se puno ne razlikuje od ubistva počinjenog prilikom pljačke. Čovek nije spreman da se odrekne svog vremena, novca, nivoa života i komocije. Ne želimo da umanjujemo značaj i složenost nekih slučajeva, ali vas molimo da malo bolje razmislite o opravdanosti prolivanja nevine krvi. Da li je položaj trudne žene stvarno bezizlazan? Gde su ostali članovi porodice, gde je crkva, gde su hrišćani? Gde su ustanove koje mogu pomoći onim parovima koji godinama bezuspešno pokušavaju da imaju dete? Svi mi, do zadnjeg, smo u istom loncu sa onima koji su ubili čoveka izvan ili unutar majčine materice. Svi smo prema Isusovoj definiciji ubice, jer nema čoveka

koji makar jednom u svom srcu nije gajio neku mržnju. Isus postavlja mržnju na nivo ubistva:

"...jer ko ubije, biće kriv sudu. A ja vam kažem da će svaki koji se gnevi na brata svog nizašta, biti kriv sudu..." (Mat. 5,21-22 RDK)

A šta sa onima koji su se već svog neželjenog ili neplaniranog deteta oslobodili? Da li je to za njih kraj? Da li im Bog to može oprostiti? Neka se ne uznose oni koji čedomorstvo nemaju na savesti. Svi koji nezainteresovano posmatraju takve stvari su krivi. Imaju na savesti najmanje to da ne ljube Boga celom svojom mišlju, celim svojim srcem i celom svojom snagom, a to je najveća Božja zapovest. To što ne ljube bližnjeg svog kao sebe samog je za Boga veća krivica nego bilo kakvo ubistvo – i nerođenog deteta. Iz nepoštovanja ovih zapovesti izvire svo зло zajedno i sa abortusom. Spasonosno rešenje nije u ograničavanju i nikada ne može biti u čoveku zato što smo svi grešni. Bog, bezgrešni Isus Hrist, nam daje sigurnost:

"Ja, ja sam brišem tvoje prestupe sebe radi, i grehe tvoje ne pominjem. Opomeni me, da se sudimo, kazuj, da se opravdaš." (Isa. 43,25-26 RDK)

On nas je sačuvao samo radi sebe. Njegov dar možemo samo da primimo. Milost je najskuplji dar.

"U kome imamo izbavljenje krvlju Njegovom, i oproštenje greha, po bogatstvu blagodat i Njegove, koju je preumnožio u nama u svakoj premudrosti i razumu." (Ef. 1,7-8 RDK)

"Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprost i grehe naše, i očisti nas od svake nepravde. Ako kažemo da ne sagrešismo, gradimo Ga lažom, i reč Njegova nije u nama." (1. Jn. 1,9-10)

Nema greha koji nam Bog ne bi mogao oprostiti. Bez Hrista smo izgubljeni svi do jednog, zato što slušamo vladara zemaljskih sila.

"I vas koji bejaste mrtvi za prestupljenja i grehe svoje, u kojima nekad hodiste po veku ovog sveta, po knezu koji vlada u vetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja." (Ef. 2,1-2 RDK)

Onaj ko se protivi Bogu je rob sotonin. To nije samo priča. Nemojmo se oslanjati na ljudsku

mudrost, dobrotu i humanizam. Iz Biblije znamo da čovek koji se uzda u drugog čoveka i živi prema sopstvenim pravilima umesto da traži mudrost kod Boga biće proklet i doći će na sud Božji.

"U kojima nekad hodiste po veku ovog sveta, po knezu koji vlada u vetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja; u kojima i mi svi živismo nekada po željama tela svog, čineći volju tela i pomisli, i bejasmo rođena deca gneva, kao i ostali." (Ef. 2,2-3 RDK)

Primitite Hrista da bi između vas i Boga bio savršeni mir. ◀

Preuzeto iz: Borba za dušu (Zapas o dušu), br. 40. jun, 1995. Preveo: Branko Milijašević.

OMLADINA, SEKS I BIBLIJA

Bili Grejm

Mlade ljude širom celog sveta je obuzela strast, koju na Zapadu nazivaju "Love in". Mladi ljudi kroz nju vide mogućnost samoizražavanja. Govore: "Želimo seksualnu slobodu!"

Taj, "Love in" jeste njihov način izražavanja slobode i svojih osećanja.

Kako stvari stoje sa seksualnošću? Zašto smo je uopšte od Boga dobili? Biblija ne govori da je seks greh. Po tom pitanju je jedna od najotvorenijih knjiga na svetu. U Bibliji nam Bog govori da nas je stvorio kao muža i ženu, i da je pogledavši na svoje stvaranje rekao: "Sve je dobro".

Ranije, u 19. veku ljudi su govorili da je telo oličenje zla, da u seksualnosti ima nečeg lošeg i prljavog. Svoja osećanja su isuviše potiskivali, dok danas doživljavamo silnu reakciju protiv ovakvog mišljenja.

Bog je ljudima dao instituciju braka iz tri razloga: treba da služi razmnožavanju ljudi, u braku na videlo izlazi prava ljubav, odražava mogućnost jedinstva između čoveka i žene. Biblija nam kaže: "Ženidbu da drže svi u časti, i bračna postelja da bude čista, jer će Bog suditi bludnicama i preljubocincima."

Međutim, posle stvaranja braka od strane Boga, i posvećenja seksualnosti unutar njega, nešto se desilo. Desila se tragedija. Čovek se usprotivio Bogu, i ova pobuna je napravila zid između Boga i čoveka. Pobunu protiv Boga nazivamo - greh. To je bolest, kojom smo svi zahvaćeni. Biblija govori, da je naš duh okovan: "bog ovog sveta nas je zaslepio".

Greh ne ispunjava samo naš duhovni život, nego i našu vezu sa Bogom. Odvaja nas od Boga, tako da smo sada duhovno mrtvi pred Bogom. Zato se neki odaju alkoholu i drogama; zato traže izlaz u nemoralnim seksualnim avanturama.

Ljudi traže sreću i mir. Stvoreni smo da imamo zajedništvo sa Bogom, i bez njega sreću nikada nećemo da nađemo.

Greh ispunjava i naš seksualni život. Seksualnost je postala izopačena. Ljudi je primenjuju na način koji je Bog odbacio. Ljubavi se pridružila i erotika. U Bibliji je između reči "ljubav" i "erotika" ogromna razlika. Hiljade mladih misli da voli, ali su u stvari privučeni samo telesnom privlačnošću. A ovakve telesne želje vode ka goljoj erotici. Danas se sa seksom prodaje sve: od sapuna pa do automobila. Razmišljamo o tome, govorimo o tome - i seks postaje većini ljudi opsesija.

Čovek zloupotrebljava od Boga mu datu seksualnost.

1. Da bi se sačuvao čovekov budući brak. Polovina brakova u Americi su sklopljeni zbog predbračne trudnoće. Mladi se moraju venčati, iako se ustvari ne poznaju, ili uopšte nisu jedno za drugo. Polovina ovakvih brakova završi razvodom posle dve godine. Kad se pre braka živi nemoralno, to ostavlja duboke tragove u kasnijem bračnom životu.

2. Da bi sačuvao naše telo. Polne bolesti među omladinom se stalno šire. Broj vanbračne dece je poslednjih godina u naglom porastu.

3. Bog želi da nas psihički sačuva. Poznati psihijatar sa jednog univerziteta mi je rekao, da polovina studenata koji dođu kod njega u ordinaciju, ima duboki osećaj depresije, čiji je najčešći uzrok u seksualnom životu. U našem životu treba da preovladava zakon moralnosti. Nemoral vodi ka duševnom poremećaju i nesigurnosti. Posledica tkz. "bega u seks" je još veće nagomilavanje problema.

4. Bog želi da kroz date principe svetosti seksa sačuva društvo i osnaži narod. Nemoral uništava narod. U Rimu i ostalim društvenim uređenjima stare ere nemoral se raširio do te mere, da se do kraja ceo narod pokvario i Božji sud je bio neminovan.

Osim seksualnog opštenja postoje i drugi načini nemoralnog ponašanja. Biblija navodi nekoliko primera: prljave fantazije, način provokativnog oblačenja, čitanje pornografske literature, odlazanje u lokale gde se u čoveku pobuđuje erotika. Na kapiji svake fabrike, škole, kancelarije i sličnih mesta, koje posećuju mladi ljudi, trebalo bi plamenim slovima da piše: "Čuvaj se nemoralnog života!"

Hrišćanin treba da ima razvijen osećaj za samokontrolu. Ne mogu da zamislim, kako može da ostane čist mlad čovek, koji ne poznaje Isusa Hrista. Neko to i postigne, svojom snagom, ali su takvi jako retki. Hrist nam, međutim, daje nadprirodne snage, koje nam pomažu da savladamo sve moguće kušnje.

U vezi sa seksualnošću želim da današnjoj omladini dam deset saveta:

1. Beži od lošeg društva! Kada imamo kontakta sa lošim društvom, sigurno će to na nama ostaviti nekakve posledice. Biblija govori: "kloni se od zla u svakom obliku" i "nemojte se doticati ničeg nečistog".

2. Čuvaj se tuđih pogleda! Na prvi pogled je čovek je bespomoćan, ali na drugi, koji zove u nemoralne stvari, više nije...

3. Pazi na svoje reči! Nemoj pričati "masne" viceve! Dvosmislenost kvare dobru savest.

4. Pazi na svoje oblačenje! Odgovaraćeš pred Bogom za način svog oblačenja. Mlada devojka, koja se obratila prilikom naših evangelizacija, nam je napisala: "Odsada ću se oblačiti svesna da me Isus posmatra."

5. Pažljivo odaberi koje ćeš priredbe posećivati, kao i TV emisije koje ćeš gledati.

6. Knjige koje čitaš pažljivo biraj! Veći deo savremene literature se bavi seksom. Zanimljivo je pomisliti na to, da li tajni ili javni, propagatori "nove slobode" mladih ne bi trebalo da ponesu veći deo odgovornosti za negativne efekte te "slobode", kada se vrate poput

bumeranga. Možda sam loše informisan, ali još nisam čuo da su filmski producenti, nemoralni pisci porno literature, proizvođači kozmetike ili alkohola, finansirali izdržavanje samohranih majki, domove za decu odbačenu od roditelja, klinike za lečenje polnih bolesti ili psihijatrijske ustanove, pune ljudi koji su njihovom krivicom došli do nervnih poremećaja.

7. Pažljivo troši svoje slobodno vreme! Kad je David imao previše slobodnog vremena upoznao je Vitsaveju i upao u velike teškoće.

8. Pazi da ne "flertuješ"! Mladi hrišćani bi trebalo pre svakog susreta da se pomole. Verujem, da devojka, koja ima u srcu Isusa Hrista, ima dovoljno natprirodnih sila da kaže: "Ne!", iako će se mladić jako napadnim a istovremeno prefinjenim načinom truditi da je osvoji. Takođe, verujem da mladić, koji poznaje Isusa Hrista, može da se kontroliše.

9. Mnogo vremena koristi za čitanje Svetog Pisma! Psalmista govori: "Tvoju ću reč u srcu sačuvati, da ne bih opet grešio"

10. Dozvoli da Isus Hrist vlada u tvom srcu i životu. Da li Ga poznaješ kao svog Spasitelja? Ja ti kažem da te Bog voli, i da je silna vera mnoge ljude i žene odvrtila od nemoralnih radnji. Josif je imao takvu veru i odoleo je nametljivosti Putifarove žene, iako je unapred znao da će mu se ova za to osvetiti.

Možeš li sada da kažeš: "Bojim se, već sam zgrešio. Prekršio sam moralni zakon." Svako od nas je kriv! Mi sami nemamo dovoljno snage da bi ispunili moralni ili bilo koji drugi od deset navedenih zakona. Oproštenje greha iz prošlosti i novu snagu za čist život možemo naći samo na Isusovom krstu.

Mnogi mladi ljudi preuzimaju religiju svojih roditelja; izrasli su u crkvi, ali još se nikad nisu sopstvenom voljom odlučili da priznaju Isusa Hrista kao svog Gospoda. Nisu sigurni da li će im biti oprošteni gresi. Ne znaju da li su spremni za susret sa Bogom.

Šta da radimo? Samo verom možemo dosegnuti cilj. Isus govori: "Treba da se iznova rodite". Govori, da onaj koji se obrati i postane dete, može ući u nebesko kraljevstvo. Šta znači: "obratiti se" To znači "promeniti se". Moram svoj život promeniti. Moram promeniti svoj odnos prema drugim ljudima. Od ovog

trenutka moram Isusu Hristu prepustiti prvo mesto u mom životu. To je "obraćenje". ◀

Priložio: Branko Milijašević (St. Pazova)

STVORENI ZA BOŽJU PORODICU

Rick Waren

"Jer je dolikovalo njemu, za koga je sve i kroz koga je sve, pošto je mnoge sinove doveo u slavu, da stradanjima učini savršenim začetnika njihovoga spasenja." (Jevrejima 2,10).

"Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac - da se nazovemo deca Božija, i jesmo. Svet nas zato ne poznaje, što njega nije upoznao." (1. Jovanova 3,1).

Stvoreni ste da budete deo Božje porodice.

Bog želi porodicu i zbog toga vas je stvorio, da budete njen deo. Ovo je drugi razlog zbog koga vas je Bog stvorio, jer je On to naumio još pre nego što ste rođeni. Cela Biblija govori o tome kako Bog izgrađuje svoju porodicu koja će ga voleti i slaviti za uvek. Sveto pismo kaže: "odredivši nas unapred u ljubavi, blagonaklonošću svoje volje, da nas Hristovim posredstvom usini" (Efescima 1,5).

Pošto je Bog ljubav, on vrednuje odnose. Sama njegova priroda se zasniva na odnosu, i On samoga sebe identifikuje s porodičnim terminima: Otac, Sin i Duh. Trojstvo je Božji odnos u njemu samome. To je savršeni primer o jedinstvu, i upravo na tom primeru se trebamo učiti kako da gradimo odnose.

Bogu, koji je oduvek postojao nije trebalo porodicu zato što je usamljen ili nešto slično, ali je stvorio plan da nas stvori, da nas dovede u okrilje svoje porodice i s nama podeli sve što ima. Ovo Bogu pričinjava zadovoljstvo. Sveto pismo kaže: "Po svojoj volji on nas je rodio istinitom rečju, da budemo neka prvina od njegovih stvorenja" (Jakov 1,18).

Kada uzverujemo u Hrista, Bog postaje naš Otac, a mi Njegova deca. Drugi vernici postaju naša braća i sestre, a crkva naša duhovna

porodica. Božja porodica uključuje sve vernike u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.

Svako ljudsko biće je Bog stvorio, ali nisu svi deca Božja. Jedini put da se postane deo Božje porodice jeste da se osoba nanovorodi. Mi postajemo deo ljudske porodice činom rođenja, ali deo Božje porodice postajemo kada se po drugi put rodimo - nanovorođenjem. Bog "nas je po svojoj velikoj milosti - uskrsom Isusa Hrista iz mrtvih - ponovo rodio za živu nadu" (1. Petrova 1,3b) i "Niste, naime, primili ropskog duha - da opet strahujete, nego ste primili Duha usinovljenja, kojim vičemo: Ava, Oče! Sam Duh svedoči s našim duhom da smo deca Božija." (Rimljanima 8,15-16).

Poziv da budemo deo Božje porodice je univerzalan, ali postoji jedan uslov - vera u Isusa Hrista. Sveto pismo kaže: "Verom u Isusa Hrista sad ste svi sinovi Božiji" (Galatima 3,36); "I dozvavši narod sa svojim učenicima reče im: ko hoće za mnom da pođe, neka se odrekne samoga sebe, pa neka ponese krst svoj i ide za mnom" (Marko 8,34); "I biće spasen svako ko prizove ime Gospodnje" (Dela 2,21; Rimljanima 10,13); "Gospod ne odugovlači obećanje, kao što neki misle da je to odugovlačenje, nego pokazuje svoju strpljivost prema vama jer ne želi da iko propadne, nego da svi dođu do pokajanja" (2. Petrova 3,9).

Naša duhovna porodica je čak i važnija od one 'telesne' jer će trajati i u večnosti. Naša ovozemaljska porodica je predivan Božji dar, ali ona je privremena, ponekad razbijena razvodima, udaljenošću, starenjem ili smrću... U drugu ruku, naša duhovna porodica - naš odnos sa drugim vernicima - će trajati kroz čitavu večnost. To je mnogo jače jedinstvo, mnogo čvršće povezano od krvne veze. Kada god apostol Pavle zastaje da govori o našoj svrsi za zajedničkim životom on to pretvara u slavljenje: "Radi toga preklanjam svoja kolena pred Ocem, od koga svaki rod na nebesima i na zemlji dobija ime" (Efescima 3,14-15).

Onog trenutka kada ste se duhovno rodili u Božjoj porodici, dobili ste određene predivne rođendanske poklone:

postali ste njen deo: "Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac - da se nazovemo deca Božija, i jesmo. Svet nas zato ne poznaje, što njega nije upoznao" (1. Jovanova 3,1).
postajete slični svojoj duhovnoj porodici: "Jer koje je unapred znao, njih je i predodredio da

budu saobrazni liku njegovoga Sina, da on bude prvenac među mnogom braćom" (Rimljanima 8,29).

postali ste naslednici Božji: "A pošto ste sinovi, posla Bog u vaša srca Duha Sina svoga koji više: Ava, Oče. Stoga nisi više rob, nego sin; a ako si sin, onda si i naslednik kroz Boga" (Rimljanima 4,6-7); "Ako smo pak deca, onda smo i naslednici; naslednici Božiji, sunaslednici Hristovi, - ako s njim stradamo, da se s njim i proslavimo" (Rimljanima 8,17).

dobili ste nadu i pouzdanje: "čijim smo posredstvom - verom - došli do ove blagodati u kojoj stojimo, i hvalimo se nadom na slavu Božiju" (Rimljanima 5,2); "U njemu [Hristu] imamo slobodu i pristup k Bogu s pouzdanjem - verom u njega" (Efescima 3,12)

Sveto pismo kaže: "ako si sin, onda si i naslednik kroz Boga" (Galatima 4,7b).

Novi zavet snažno naglašava reč bogatstvo koje ćemo naslediti. On nam kaže: "A Bog moj ispuniće svaku vašu potrebu po svom bogatstvu u slavi - u Hristu Isusu" (Filipljanima 4,19).

Apostol Pavle kaže. "da znate kakva je nada na koju vas je pozvao, kakvo je bogatstvo njegovog slavnog nasledstva među svetima" (Efescima 1,18b). Šta tačno ovo nasledstvo uključuje? Prvo, bićemo sa Bogom zauvek: "koji je umro za nas da s njim zajedno živimo - bilo da smo budni, bilo da spavamo (1. Solunjanima 5,10) i Zatim ćemo mi živiti, mi koji preostajemo, biti zajedno sa njima odneti na oblacima u vazduh - u susret Gospodu; i tako ćemo svagda biti sa Gospodom" (1. Solunjanima 4,17). Drugo, potpuno ćemo se promeniti i bićemo nalik na Hrista: "Dragi moji, sad smo deca Božija i još se ne pokaza šta ćemo biti. Znamo da ćemo - kad se on pokaže - biti njemu slični, jer ćemo ga gledati onakvog kakav je" (1. Jovanova 3,2) i "A mi svi otkrivena lica odražavamo slavu Gospodnju i preobražavamo se u istu sliku iz slave u slavu - kako to čini Duh Gospodnji" (2. Korinćanima 3,18). Treće, bićemo oslobođeni bola, smrti i žalosti: "pa će otrti svaku suzu s njihovih očiju, i neće više biti smrti, ni žalosti, ni vike, ni bola, jer ono prvo prođe" (Otkrivenje 21,4) Četvrto, delićemo Isusovu slavu: "Ako smo pak deca, onda smo i naslednici; naslednici Božiji, sunaslednici Hristovi, - ako s njim stradamo, da se s njim i proslavimo" (Rimljanima 8,17). Zar to nije

predivno nasledstvo! Bogatiji ste nego što i možete da zamislite!

Sveto pismo kaže da nam je Bog: "za nepropadljivo nasledstvo, i neokaljano, i koje ne vene, sačuvano na nebesima za vas" (1. Petrova 1,4). To znači da vaše večno nasledstvo nema cenu, da je čisto, stalno i zaštićeno. Niko vam ga ne može oduzeti. Ratovi i prirodne katastrofe ga ne mogu uništiti i ekonomske krize ga ne mogu obezvređiti. Ovo večito nasledstvo, je ono zašta trebate da težite i kome trebate da stremite. Apostol Pavle kaže: "Što god činite, činite iz duše kao da činite Gospodu a ne ljudima, znajući da ćete od Gospoda kao uzvračaj primiti nasledstvo" (Kološanima 3,23-24a).

KRŠTENJE: POISTOVEĆIVANJE S BOŽJOM PORODICOM

Članovi zdrave porodice su ponosni što joj pripadaju. Nije ih stid što su deo porodice. Nažalost, sreo sam mnoge hrišćane koji se nikada javno ne izjašnjavaju o pripadnosti svojoj duhovnoj porodici, kao što je to Isus zapovedio - krštenjem.

Krštenje nije opcioni ritual, koji se može zanemarivati ili ukinuti. Ono je bitan deo našeg uključenja u Božju porodicu. Ono javno obznanjuje svetlu: "Nije me sramota da budem deo Božje porodice". Da li ste kršteni? Isus nam nalaže ovaj predivan čin za sve članove svoje porodice. On nam poručuje: "Zato idite i načinite sve narode mojim učenicima, krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha" (Matej 28,19).

Godinama sam razmišljao zbog čega je Isus u Velikom poslanju dao toliki značaj krštenju, kao što je dao i evangelizaciji i poučavanju. Zbog čega je krštenje toliko bitno? Tada sam shvatio da je ono simbol drugog razloga zbog koga vas je Bog stvorio: da učestvujete u zajednici Božje večne porodice.

Krštenje ima smisao. Vaše krštenje obznanjuje vašu veru, ukazuje na Hristovu sahranu i vaskrsenje, predstavlja simbol kraja vašeg starog načina života i obznanjuje vaš novi život u Bogu. Ono je istovremeno i proslava vašeg ulaska u Božju porodicu.

Vaše krštenje je fizička slika duhovne istine. Ono predstavlja ono što se dešava u trenutku kada vas Bog uvodi u svoju porodicu: "Jer smo

svi mi jednim Duhom kršteni za jedno telo, bili Judeji ili Grci, bili robovi ili slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni" (1. Korinćanima 12,13).

Krštenje vas ne čini članom Božje porodice. Samo vera u Isusa Hrista to može. Krštenje obznanjuje da ste deo Božje porodice. Poput venčane burme, ono je vidljivi znak predanja koji je osoba načinila u svom srcu. Ono je delo inicijacije, a ne nešto što stavljate na stranu dok ne postanete duhovno zreli. Jedini biblijski uslov jeste vera (vidite Dela 2,41; 8,12.13.35-38).

U Novom zavetu, ljudi su krštavani čim bi uzverovali. Na dan Pedesetnice, 3.000 duša je kršteno u istom danu kada su prihvatili Hrista. Na drugom mestu čitamo da je Etiopljanin bio kršten na mestu gde je uzverovao, dok su Pavle i Sila krstili tamničara i njegovu porodicu iste noći kada su uzverovali. Niko u Novom zavetu nije poricao značaj krštenja. Ako još niste kršteni i time priznali svoju veru u Isusa Hrista, učinite to čim pre, onako kako je Isus zapovedio.

NAJVEĆA ŽIVOTNA PREDNOST

Sveto pismo kaže: "Jer i onaj koji osvećuje i oni koji se osvećuju - svi su od jednoga; zbog toga se ne stidi da ih naziva svojom braćom" (Jevrejima 2,11). Neka poteče ta predivna istina. Vi ste deo Božje porodice, i zato što vas je Isus načinio svetima, Bog je ponosan na vas! Isusove reči su zauvek tačne: "I pruži svoju [Isus] ruku na svoje učenike pa reče: evo moje majke i moje braće; jer ko god čini volju Oca moga koji je na nebesima, taj je brat moj i sestra i majka" (Matej 12,49.50). Biti deo Božje porodice je najveća čast i prednost koju neko može ikada da doživi. Ništa drugo nije ni približno tome. Kada vam se god učini da ste nevažni, da vas niko ne voli, kada god osećate nesigurnost, setite se kome pripadate!.

ZAKLJUČAK

Ključna misao: Stvoren sam da budem deo Božje porodice.

Stih koji trebam da naučim: "odredivši nas unapred u ljubavi, blagonaklonošću svoje volje, da nas Hristovim posredstvom usini" (Efescima 1,5).

Pitanje za razmišljanje: Kako mogu da počnem da se prema drugim članovima crkve odnosim kao članovima moje porodice? ◀

Sa engleskog preveo: Draško Đenović

Rick Warren, THE PURPOSE DRIVEN LIFE: What on Earth Am I Here For? (Yondervan, Grand Rapids, MI, 2002) str. 117-121.

Knjiga Purpose Driven Life ima 40 poglavlja i predviđena je da pojedinac samostalno ili u grupi svakodnevno čita po jedno poglavlje u nadi da će nakon tih 40 dana postati stabilniji vernik. Ovo je 15. poglavlje, i prvo u 2. odeljku pod nazivom Stvoreni ste za Božju porodicu.

BRAT

Dietrich Bonhoeffer

"Čuli ste kako je kazano starima: Ne ubij; jer ko ubije, biće kriv sudu. A ja vam kažem da će svaki koji se gnevi na brata svog nizašta, biti kriv sudu; a ako li ko reče bratu svom: Raka! Biće kriv skupštini; a ko reče: Budalo! Biće kriv paklu ognjenom. Zato dakle ako prineseš dar svoj k oltaru, i onde se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te, ostavi onde dar svoj pred oltarom, i idi pre te se pomiri s bratom svojim, pa onda dođi i prinesi dar svoj. Miri se sa suparnikom svojim brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne stave. Zaista ti kažem: nećeš izaći odande dok ne daš do poslednjeg dinara." (Mt. 5,21-26)

"A ja vam kažem" - Ovom rečju Isus sažima sve što je rekao o Zakonu, pre navedenih stihova (Mt. 5,17-18). Njegove izjave same po sebi isključuju da se ovde na Isusa gleda kao na nekakvog revolucionara - nekog ko je došao da ruši, ili da se misli da je reč o nekom načinu suprotstavljanja mišljenja, kako su to činili rabini.

Isus ovde nastavlja ono što je pre rekao i dovodi to u jedinstvo sa Zakonom Mojsijevog saveza. U jedinstvu sa Božjim Zakonom pojašnjava da je On Sin Božji, koji gospodari iznad Zakona i koji ga sam daje. Samo onaj ko posmatra na Zakon kao Hristovu reč, može ga

ispuniti. Pogrešno i grešno farizejsko razumevanje Zakona mora biti odbačeno. Ispravna spoznaja Zakona je jedino u spoznaji Hrista kao gospodara Zakona - Zakonodavca, i onoga koji ispunjava Zakon. On prisvaja taj Zakon. Time čini ono što Zakon uistinu i traži. Pogrešno razumevanje Zakona je postalo Isusov neprijatelj. Ispunjavanjem Zakona, Isus je na sebe navukao neprijatelje, krive revnitelje Zakona.

Isus svoje učenike najpre upućuje na zapovest zabrane ubistva i nebrige za brata. Život je dan od Boga i jedino ga Bog sme uzeti. Ubica nema mesta u zajedništvu sa Bogom. On potpada sudu Božjem, koji je sam izabrao.

Nedvosmisleno je jasno da brat, koji je pod zaštitom božanske zapovesti, nije samo brat iz zajednice - crkve, jer je jedino merilo delovanja za Isusovog učenika samo po Isusu Hristu koji on u poslušnosti sledi a koji je umro kao žrtva za sve ljude.

Isusovom sledbeniku je ubistvo zabranjeno pod pretnjom Božjega suda. Život brata predstavlja granicu koja se ne sme preći, narušiti. Međutim, jedno takvo narušavanje dešava se već po besu i ljutnji, više od toga po ljutitoj reči "raka" u prevodu "budala" (Mt. 5:21-22) koja nam izmakne, ili još više po svesnom ponižavanju i sramoćenju drugoga nazivajući ga ludakom ili tome sl..

Svaki se bes upravlja protiv života drugoga i traži njegovo uništenje. Ovde ne postoji nikakvo razlikovanje takozvanog pravednog besa od nepravednog. Isusov učenik se uopšte ne sme ljutiti i biti gnevan, jer će se tako ogrešiti Bogu i čoveku. Reč koja nam tako brzo izmakne, a koju mi tako neozbiljno koristimo, ukazuje da mi drugoga ne poštujemo, da se uzdizemo iznad njega i da svoj život više cenimo nego njegov. Ta reč postaje smrtni udarac za našega brata, jer izlazi za to da nekoga pogodi, povredi ili uništi.

Svesno sramoćenje i ponižavanje oduzima našem bratu njegovo dostojanstvo i u javnosti ga želi prikazati i učiniti omraženim. U mržnji se cilja na uništenje njegovog spoljašnjeg i unutrašnjeg života. Ja, dakle, njemu sudim. Ovo je čin ubistva, a ubica potpada sudu Božjem.

Ko se ljuti na svoga brata, ko mu upućuje ljutitu reč i otvoreno ga sramoti ili kleveće, taj nema

opstanka pred Bogom. Odvajanjem od brata, on se odvojio i od Boga. On više nema pristup Bogu. Bogu se više neće svideti njegovo žrtvovanje, njegovo bogosluženje i njegova molitva.

Za onoga ko sledi Isusa, bogosluženje se više ne može razdvajati na službu prema Bogu i službu bratu, kako je to bio slučaj kod rabina. Ove dve službe su dva lica jedno istog novčića.

Preziranje brata znači sknavljenje bogosluženja i gubitak svakog Božjeg obećanja. Pojedinaac ili zajednica koja Bogu pristupa srcem koje mrzi, ili koje je nepomirljivo i isključivo, zapravo pristupa Bogu kao kakvom idolu, a ne kao pravom, živom Bogu. Njihova žrtva i dar neće biti primljeni sve dok je bratu uskraćena dužna ljubav, dok je izručen porugama, dok taj brat ima nešto protiv te zajednice.

Ne samo da moj vlastiti bes preči put ka Bogu, već je to i činjenica da je prisutan jedan brat koji ima nešto protiv mene, koga vređam, sramotim ili ponižavam. Zbog toga zajednica Isusovih učenika treba da se ispita da li se ogrešila o nekog brata, da li je mrzila, sramotila i prezirala (kako je to već uobičajno u svetu), i da li zato nije kriva za bratovu smrt. U trenutku kada se sastaje na molitvu ili bogosluženje, ona treba prvo da se ispita ima li neko nešto protiv nje, jer ako ima, njena molitva neće biti uslišena. Neka se takođe ispita, pruža li Isusovu ljubav onima koje je svet osramotio i ponizio, jer to je ljubav koja nosi i čuva život. Ako ne čini ono što je pravo u Božjim očima, ništa joj neće pomoći, ni najispravnija teologija, ni najpobožnija molitva, ni najhrabrije svedočenje. Ona više ne sledi Isusa.

Bog ne želi da se odvoji od našega brata. On ne želi biti slavljen i uzvisivan kada je neko ponižen. On je Otac. On je Otac Isusa Hrista, koji nam je svima postao brat. To je i najveći razlog zbog čega Bog ne želi takvo odvajanje. Njegov vlastiti Sin bio je ponižen i osramoćen zbog Očeve slave. No, Otac ne želi odvajanje od svoga Sina, i zato ne želi da se odvoji ni od onih kojima je njegov Sin postao jednak, poradi kojih je njegov Sin nosio sramotu. Jer je Sin Božji postao čovek, zato više nije moguće odvojiti službu Bogu od službe prema bratu - to je jedna ista služba. Ko kaže da ljubi Boga, a mrzi svoga brata, taj je lažov (1. Jn. 4:20). Zato onome, ko želi činiti istinsko bogosluženje sledeći Isusa, ostaje samo jedan put - put

pomirenja sa bratom. Ko sa nepomirenim srcem prima Reč i večeru Gospodnju (euharistiju), taj prima svoj sud, jer pred licem Božjim on je ubica brata svoga. Stoga "najpre idi, te se pomiri sa bratom svojim, pa onda dođi i prinesi dar".

Težak je put koji Isus nalaže svome učeniku. Taj put je povezan sa mnogo vlastitog poniženja i sramote, ali to je jedini put ka Njemu, Raspetom bratu, i zato je pun milosti. U Isusu je spojena služba bratu i služba Bogu. On se pomiri sa bratom i prineo je Ocu jednu, istinsku žrtvu, samoga sebe.

Još uvek traje vreme milosti, jer još uvek imamo brata "sa kojim smo na putu". Pred nama je sud Božji. Još uvek se možemo nagoditi sa našim bratom, još uvek možemo otplatiti dug. No, dolazi čas kad ćemo morati stupiti pred Sudiju. Tada za nas može biti kasno, tada nastupa pravda i kazna, dok se ne otplati i zadnja para. Razumemo li uopšte da brat za Isusove učenike ne predstavlja Zakon, nego milost? Milost je, da se možemo nagoditi sa bratom, da mu možemo dati za pravo, da se možemo sa njim pomiriti. Pred sudom, on je naša milost.

Ove reči o izmirenju i sa bratom sa autoritetom nam može govoriti samo onaj ko je kao naš brat postao i naša milost, naše pomirenje i spas pred sudom Božjim. Ova bratska milost nam je darovana kroz čovečju prirodu Sina Božjega. Kada bi samo Isusovi učenici ispravno shvatili što ona znači?

Služba bratu koja mu daje pravo i život i koja mu ugađa, predstavlja put samoodricanja, put prema krstu raspeća. Niko nema veću ljubav od onoga ko svoj život predaje za svoje prijatelje. To je ljubav Raspetoga. Zato je Zakon ispunjen samo Isusovim krstom. ◀

RAZMIŠLJANJA O MOLITVI

Jelena Dir (Toronto, Kanada)

Isus Hrist je naš uzor kako da živimo bogougodnim životom. U svemu u čemu se ugledamo na Njega napredovaćemo. Stoga, ako sledimo Njegov primer u molitvi i mi ćemo iskusiti ono što je On iskusio: promenu i pobedu.

"A kad prođe osam dana posle onih reči, uze Petra i Jovana i Jakova i iziđe na goru da se pomoli Bogu. I kad se moljaše postade lice Njegovo drugačije, i odelo Njegovo belo i sjajno." Lk. 9:28-29 (Vidi i Mat. 17:1-2)

Isus se popeo na visoku goru da se pomoli, što predstavlja Njegovu nameru da se približi Bogu. Lice mu je postalo sjajno što ukazuje da je doživeo prisnu blizinu sa Bogom, isto kao i Mojsije kada je govorio s Gospodom (2. Moj. 34:29-30). Njegove haljine su postale blještavo bele, što je simbol čistote, svetosti i pravednosti (Otk. 3:5; 19:8).

Ako hodimo Isusovim stopama u molitvi sa željom da što bliže pridemo Bogu, ova ista promena i pobeda će se pokazati i u našem životu. Sveze ovog sveta će spasti i uslediće odvojenje od njegove nečistote (2. Kor. 6:17). Naša srca neće više biti u okovima prošlosti, Isa. 52:2, "...skini okove s vrata svojega, zarobljena kćeri Sionska." Bićemo slobodni u Gospodu, Gal. 5:1, "Stojte dakle u slobodi kojom nas Hristos oslobodi i ne dajte se opet u jaram ropstva uhvatiti." Bićemo izbavljeni iz Egipta starog načina života i kroz molitvu će biti uklonjena bilo kakva želja, ili težnja za povratkom tom prošlom životnom stilu. Stare navike i okruženje više neće imati vlast nad nama. Otvoriće nam se um za poznanje Božije istine i otkrivenja, dobićemo mir u svojim dušama i žar u srcima, da Mu još bolje služimo (Jer. 33:3).

Međutim, mi imamo sklonost da u najpresudnijem momentu zaspimo.

"A Petar i koji behu s njim behu zaspali..." (Lk. 9:32)

Radi toga nas Gospod opominje da stražimo u molitvi. Tako ćemo sebe sačuvati od napasti, jer je duh srčan, ali je telo slabo. U Getsemanskom vrtu apostoli su se čak dva puta uspavali dok se Isus molio, pa je oba puta morao da ih budi (Mat. 26:40-43). Isaija 52:1 kaže, "Probudi se, probudi se..." Ako smo se uspavali, vreme je da se probudimo i dobićemo novu snagu (Isa. 40:28-31). Nova snaga će nam pomoći u borbi sa slabostima i iskušenjima, i moćićemo da kažemo da "je veći koji je u nama, nego li koji je na svetu" (1. Jvn. 4:4).

Ne dozvolimo zato da nam dosadi moliti se, već stražimo u molitvi neprekidno (Lk. 18:1; Kol. 4:2; 1. Sol. 5:18; Ef. 6:18). Budimo uporni bez

posustajanja znajući da ćemo na posletku ubrati plodove (Dan. 6:10, 13; Lk. 18; 1. Car. 18).

Sve ovo može biti ključ za uspešan, ili neuspešan molitveni život.

Da li smo nekada bili uporni u molitvi, ali bez rezultata? Ako jesmo, upitajmo se šta je razlog? Možda nismo činili Božju volju ili smo tvrdo spavali u grehu (Jvn. 9:31). Možda je bezakonje zaživelo u našem srcu (Ps. 66:18; Jer. 14:12; Isa. 58:3-7). Možda, nismo molili ugodno Njegovoj volji, već po svojim telesnim željama (Jak. 4:3).

Budimo oprezni da se ne desi da nam Gospod na kraju i usliši takvu molitvu i bude nam na pogibao (Ps. 106:15).

Zato je važno, kada se molimo da budno i trezveno tražimo Boga. Takođe, da nam podari čisto srce koje će moliti po volji Njegove duše, da bi nam bilo uslišeno na blagoslov (1. Jvn. 5:14). Pre nego što se počnemo moliti zapitajmo se da li smo pokrenuti pobožnim namerama ili svojim ličnim motivima? Za kakvu potrebu ili potrebe želimo da se molimo i kakve rezultate očekujemo?

Molitva ne treba da bude pitanje izbora već način života, ako hoćemo da iskusimo pobedu u Hristu. Naša svakodnevica je puna neizvesnosti i nesigurnosti i ne preostaje nam drugo nego da se ozbiljno i trezveno predamo molitvenom životu kao nikada ranije (1. Pet. 4:7). Ne brinimo se zato ni za šta, već izlivajmo zahvalno srce pred Bogom i naše misli će biti sačuvane u Hristu Isusu (Fil. 4:6-7). Budimo istrajni u molitvi da bi se sila uselila u naše živote, domove, narod pa i svet u kome živimo. ◀

misaone refleksije

DESET ZAPOVESTI ZA RODITELJE

1. Naučite svoju decu čitaju i slušaju Reč Božju - Bibliju. (5. Moj. 6:6-9)

2. Učite ih da razlikuju, šta je dobro a šta je zlo. (1. Car. 1:6)

3. Gledajte na njih kao na dar Božji a ne svoje vlasništvo (Ps. 127:3)

4. Usmeravajte ih i pokazujte im put Božji. (Pri. 22:6)

5. Napominjite ih i učite disciplini. (Pri. 29:17)

6. Volite ih bezuslovno i požrtvovano. (Lk. 15:11-32)

7. Ne izazivajte ih na bes, gnev. (Ef. 6:4)

8. Zadobijte njihovo poštovanje svojim dobrim primerom. (1. Tim. 3:4)

9. Brinite se za njihove telesne potrebe. (1. Tim. 5:8)

10. Predajte im svoju veru. (2. Tim. 1:5)

Vaša deca će sutra imati takav karakter, kakav danas odnegujete.

(Hleb naš svakdašnji. 1989.)

UZIDANA BIBLIJA *Pismo od Boga*

Pre otprilike sto godina, dok još nije bio izgrađen tunel Sveti Gothard, svi koji su putovali iz Italije u Švajcarsku i obrnuto, peške morali su da prelaze prevoj Sveti Gothard i to je zahtevalo dosta vremena. Zato se često putovalo u grupama. Jednom je tako putovala grupa zidara iz okoline grada Lugana u unutrašnjost Švajcarske, jer se tamo moglo više zaraditi. Među njima je bio i mlad čovek po imenu Antonijo, koji je prilikom putovanja počeo razgovor sa starijom ženom. Ona mu je govorila o Isusu Hristu. Antonijo o tome ništa nije hteo da zna. Ta žena je ipak Antoniju poklonila lepu u kožu uvezanu Bibliju. Poneo ju je sa sobom, ali je nije čitao.

Kada je stigao u grad Glarus, morao je da pomogne kod gradnje velike kuće. Usput je veselo psovao i rugao se zajedno sa svojim prijateljima. Pošto je završio zid, spazio je rupu koju je još trebalo zazidati. U tom trenutku se setio Biblije, koju je još imao u svojoj vreći i reče svojim drugovima: "Momci, setio sam se

lepe šale. Pogledajte, tu imam Bibliju, koju ću staviti u ovu rupu."

Biblija je jedva ušla u tu rupu i korice se malo oštetile. "Tako vidiš, sada samo još malo maltera okolo," rekao je Antonijo, "baš bih hteo da vidim, da li će je đavo izvaditi!"

Posle nekoliko nedelja vraćao se Antonijo preko brda opet kući. Godine 1861. 10. maja, grad Glarus zahvatio je veliki požar. 490 zgrada potpuno je izgorelo. Ceo grad je bio strašna ruševina, grad je trebalo ponovo izgraditi.

Neki zidar iz severne Italije, po imenu Đovani dobio je zadatak da pretraži skoro novu zgradu, koja se bila delimično srušila. Čekićem je kucao po zidovima, kad je s jednog zida otpalo malo maltera. Na svoje veliko iznenađenje našao je u zidu knjigu. Izvadio ju je. Bila je to Biblija. "Kako se samo našla tu?", pitao se. Pa, to je bilo čudo, jer je on tu knjigu već jednom imao, ali su mu je bili oduzeli. "To mi se više neće desiti", pomislio je. Đovani je knjigu u slobodno vreme marljivo čitao, nije još sve razumeo, tek delimično Jevanđelje i Psalme, iz kojih je naučio i da se moli Bogu.

Nije prošlo mnogo vremena a on je saznao da je grešnik, ali i to, da ga Bog ljubi i da može dobiti, ako veruje u Gospoda Isusa Hrista oproštenje svojih greha. Kada se u jesen vratio svojoj porodici, u svoju zemlju, svuda je pričao, gde je doznao radosnu vest o svom spasenju. U slobodno vreme išao je sa koferom punim Biblija po okolini i propovedao radosnu vest - Jevanđelje.

Tako je došao i u grad u kome je živeo Antonijo. Na gradskoj pijaci postavio je sto sa Biblijama. Kada je Antonijo tuda prolazio, zastao je rekavši: "O, Biblije. To meni nije potrebno! Trebalo bi da pođem u Glarus, imam tamo jednu, uzidanu u zgradu. Baš bi voleo da saznam, da li je đavo uspeo da je izvadi?"

Đovani je ozbiljno pogledao mladog čoveka. Odmah mu je bilo sve jasno i reče mladiću: "Budite oprezni mladiću. Lako je rugati se, ali šta ćete reći, ako vam ja pokažem tu Bibliju?"

"Nemoj da se praviš važan", reče Antonijo, "tu knjigu sam obeležio i odmah bih je prepoznao. Tvrdim, da ni đavo ne bi mogao da je izvadi iz zida." Đovani izvadi Bibliju i upita: "Poznajete li ovaj znak prijatelju?" Kad je video oštećenu Bibliju, u prvi mah Antonijo je ostao bez reči.

"Pogledajte dobro! To nije učinio đavo, nego Bog, da bi vama potvrdio da je živ. On želi i vas da spasi." Na ove reči je iz Antonijevog srca buknuła stara mržnja prema Bogu, njegova savest je počela da ga optužuje. Pozvao je svoje prijatelje: "Momci, dođite i recite šta ima ovaj da traži tu sa onim svojim Biblijama?"

Za nekoliko sekundi prevrnuli su Đovanijev sto, a njega su dobro izudarali. Zatim su se brzo razbežali kroz masu radoznalih gledalaca. Od tada Antonijo je postajao sve veći i veći neprijatelj Boga. Kada je jednog dana na svom radnom mestu opet popio previše alkohola, pao je sa 17 metara visoke skele i teško povređen stigao je u bolnicu. Jovan je to saznao i poslao mu divan buket cveća, pa i sam je otišao u bolnicu da ga poseti. Antonijevo srce je ostalo tvrdo poput stene, ali je Jovanova ljubav ostavila na njega snažan utisak. Posećivao ga je svake nedelje i tako je Antonijo počeo da čita Bibliju. U početku iz dosade, a kasnije ipak, iz interesa.

Jednom je čitao Jevrejima 12:5 "Ne puštaj u nemar karanja Gospodnja, niti gubi volje kad te On pokara." To je upravo odgovaralo njegovoj nesreći. Antonijo je čitao dalje i Božija Reč, koja može da razbije i najtvrđu stenu, počela je da deluje i u njegovom srcu. Shvatio je svoju krivicu i priznao pred Bogom. Naučio je da sa poverenjem veruje u svršeno Hristovo delo na krstu. Njegova se duša oporavila, ali je njegov kuk ostao paralisani. Nije mogao da nastavi prethodni posao, pa je našao lakši. Kasnije se oženio Đovanijevom kćeri, sa kojom je živeo u srećnom braku. Njegov tast je bio istovremeno i njegov brat u Hristu.

Antonijeva Biblija, koju je jednom uzidao, postala je najlepša zaostavština njegovoj deci.

PEČENA BIBLIJA

Pismo od Boga

Može se reći da je Jan Hus bio prorok, reformator i mučenik iz Češke. Njegova vatrena svedočanstva, su hiljadama ljudi otvorile oči, da vide svršeno delo izbavljenja Isusa Hrista. Međutim, javno objavljivanje Jevanđelja u toj zemlji nije dugo potrajalo Jan Hus je bio spaljen na lomači od rimokatoličke inkvizicije.

Krv hrišćana je u Husovo vreme tekla potocima (13. - 14. vek). Biblije i spisi "jeretika" bili su traženi radi uništenja. Jedna žena, kojoj je

najveće bogatstvo bila Reč Božja, upravo je pekla hleb, kada je čula da dolaze inkvizitori. Oni su po celom selu vršili premetačine i hapsili svakoga kod koga su pronašli Bibliju ili neki drugi spis, koji su papa i rimokatolička crkva zabranjivali.

Bez oklevanja, žena na čija vrata su lupali inkvizitori, uzela je Bibliju, stavila je u testo i metnula u peć, da se peče sa ostalim hlebovima. Inkvizitori su ušli u njenu kuću, pregledali sve od podruma do tavana, ali Bibliju nisu pronašli. Kada su napustili kuću, hleb je već bio ispečen. Biblija sakrivena u hlebu i sa njim ispečena - ostala je neoštećena. Gle, čuda, Biblija je bila neoštećena, baš kao i Sedrah, Misah i Abdenego, koje je Navuhodonosor bacio u ognjenu peć (Dan. 3:19-26). I oni su izašli iz nje čitavi.

Deca ove odvažne žene sačuvali su "pečenu Bibliju" kao dragoceno porodično nasleđstvo.

I LOPOVI SU BLAGOSLOV

Friday Fax 2004 Issue 4, 23 January

Skupljanje crkvenog priloga u jednoj crkvi na Floridi (SAD) postao je događaj o kojem se priča. Naime, dva tinejdžera su veoma rado prihvatila besplatni ručak koji crkva "Oslobođenja" (Deliverance Church) u Palm Biču nudi siromašnima svake nedelje. Ovo dvoje osim što su uzeli besplatan obrok, iz crkve su odneli i kasicu sa novcem, sa 200 dolara. Ova pljačka, je istog dana kao vest stigla na sve medije u gradu, pa da su ljudi odjednom počeli da šalju novac pokradenoj crkvi, da bi im nadoknadili štetu. Crkva je kao donaciju primila preko 2,500 dolara. Izvor: Charisma News Service

MESIJANSKA CRKVA RASTE

Friday Fax 2004 Issue 4, 23 January

"Za jevrejsku novu godinu (Rosh HaShana), krstili smo petoro," izveštava pastir Mesijanske crkve Avi. Broj Mesijanskih crkvi, takođe, je u porastu: "Populacija Izraela trenutno iznosi 6.6 miliona; dok u 1948 je bila samo 600,000. Pre dvadeset godina u Izraelu je bilo tek par Mesijanskih crkava; danas ih ima oko stotinjak," govori Avi. Izvor: Dugit.

PRVA "KOZJA CRKVA"

U CENTRALNOJ INDIJI

Friday Fax 2004 Issue 5, 30 January

"Jednoj veoma siromašnoj ženi razbolela se koza. Uprkos svoj nezi, medicinskim naporima i mantranju, bilo je očigledno da je koza došla do kraja svog života. Sve je sporije disala. Svi u selu su kozu već otpisali, ali ne i ova jedna žena, njoj je ova koza bila sve. Ona je otišla kod ovdašnjih hrišćana, u Yadav, koji su ujedno i pastirsko pleme, po pomoć. Oni su došli i pomolili se za kozu, koja je u momentu ustala na noge - bila je isceljena. Svi seljani videvši ovo bili su zapanjeni, i odmah su mnogi prihvatili Hrista. Kršteno je 25." Piše Agape Glas. Izvor: 'Agape Voice', Operation Agape's newsletter.

SionT InBox

Da li su ljudi i koliko obavesteni o pojavi Maitreje? Ko je on, sta radi, odakle dolazi, itd. Bojim se da usled neobavestenosti ljudi mogu lako biti obmanuti, pa bih vas zamolila da napisete koju rec o toj pojavi kao i stav crkve prema celom tom cirkusu.

Galina

* * *

Neka vas Gospod obilno blagoslovi da imate snagu jos vise prenositi radosnu vijest naseg spasitelja i otkupitelja Isusa Krista. Zahvalan sam bogu to vas koristi na ovaj način kako bi pomagali braći i sestrama da narastu u Kristu Isusu. Molim se za duse onih koji vas kritiziraju kako bi njihove misli bile dovedene u polunost Kristovu mir Bozji i blagoslov bio sa svima vama.

Nika (Dubrovnik, Hrvatska)

Smešna strana...

UDARI GA JOŠ JEDNOM

Neki bogataš je došao da poseti jednu crkvu. Sveštenik ga je lepo primio i počeo da ga sprovodi po crkvenim prostorijama. Dok mu je pokazivao pomalo već oronulo zdanje, sveštenik je neprestano kukao da crkvu treba renovirati a da para nema. Nadao se da će od ovog bogatog čoveka izvući neku pomoć.

Dok su se divili lepo oslikanoj tavanici crkve, bogatašu padne parče maltera sa plafona pravo na glavu. Na to on ustuknu i reče: "Hm, vidim da vam je zaista potrebno da renovirate crkvu." Izvuče čekovnu knjižicu i napiše na čeku lepu sumu novca i da ga svešteniku.

Sveštenik pogleda u ček a onda u plafon i promrmlja: "Hvala ti Gospode, ali udari ga još jednom, ti znaš da ovo nije dovoljno."

KO SE NE MOLI...

Neki seljak je bio pozvan na svadbeno veselje kod svog bogatog rođaka u grad. Sa njim za stolom sedela su sve sama gospoda. Kada je trebalo početi sa jelom, čini se da nikome nije bilo važno da se pre toga pomoli Bogu. Samo je seljak jednostavno sklopio svoje ruke da bi tiho zahvalio Bogu.

Neki na oko otmen gospodin iz grada rekao je podrugljivo: "Dragi prijatelju, kod vas na selu sigurno još uvek imate tu naviku da se molite Bogu?"

"Ne", odgovorio je seljak, "to ne mogu reći, da se baš svi u mom selu mole."

"Tako," rekao je onaj drugi pobeđnički, "sigurno to čine samo stariji i zaostali ljudi?"

"Ni to ne", glasio je odgovor, "znate ja imam još krmaču sa sedam prasica u svinjcu, i kad im sipam hranu oni se obično pre jela ne mole Bogu. Dok sve ljude koje poznajem u selu, pre jela zahvaljuju svom Stvoritelju za priskrbljenu hranu i piće."

Na to učeni gospodin iz grada nije imao šta da doda.

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete dovnalodovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net>